

77- Truyện Tỳ-Kheo-Ni Trên Trán Có Vòng
Trân Châu

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ, trong thành có một vị trưởng giả tên là Phát Sơ, có vô lượng tài sản, vật báu không thể tính kể được. Ông chọn con gái nhà giàu sang để cưới làm vợ, tấu trời âm nhạc để mua vui cho nàng.

Người vợ này mang thai, đủ mười tháng cưu mang, nàng sinh được một bé gái, tướng mạo xinh đẹp khác thường, trên đời ít có, lại có vòng ngọc trên trán. Cha mẹ bé gái thấy con như vậy rất vui mừng, liền mời các thầy xem tướng đến xem tướng cho bé gái.

Các thầy xem tướng xem xong hỏi cha mẹ:

–Lúc trẻ này sinh ra có điềm gì lành?

Cha mẹ đáp:

–Khi con tôi ra đời, tự nhiên trên trán có vòng ngọc.

Do đó mà đặt tên con là Chơn Châu Man. Chơn Châu Man dần dần khôn lớn, bản tính hiền lành, hay thương xót những kẻ nghèo cô đơn. Khi có người tới xin, cô liền cõi vòng ngọc cho. Sau đó, lại có chiếc vòng ngọc khác y như trước.

Bấy giờ trưởng giả Tu-đạt nghe trưởng giả Phát Sơ có cô con gái xinh đẹp như vậy, nên ông có ý muốn giao hảo với Phát Sơ để xin cưới nàng ấy cho con mình. Nhưng khi Chơn Châu Man hay tin trưởng giả Tu-đạt muốn cưới mình làm dâu, nàng liền thưa với cha mẹ:

–Xin cha mẹ thương xót, nếu muốn gả con cho con trai của trưởng giả Tu-đạt, thì nên ra một điều kiện chàng phải thệ nguyện sau khi thành hôn cả hai sẽ cùng xuất gia. Nếu được như thế, cha mẹ mới gả con cho anh ấy; bằng không con sẽ không bằng lòng vì con chẳng tham đắm sự vinh hoa phú quý của thế tục.

Lúc ấy vợ chồng trưởng giả Phát Sơ vì thương con, nên không thể trái ý con, bèn nói ý nguyện của Chơn Châu Man cho trưởng giả Tu-đạt biết. Trưởng giả Tu-đạt nghe rồi liền bằng lòng.

Sau đó hai bên đồng tiến hành hôn lễ. Vợ chồng Chơn Châu Man chung sống được ít lâu, cả hai đều sinh tâm nhàm chán, cùng nhau đến chỗ Đức Phật, cầu xin xuất gia.

Đức Phật liền gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo-ni!

Tóc trên đầu Chơn Châu Man tự rơi rụng, thân mặc pháp phục, thành Tỳ-kheo-ni. Siêng năng tu tập, chẳng bao lâu chứng đắc quả A-la-hán, đầy đủ ba Minh, sáu phép Thần thông, tám pháp Giải thoát; được trời, người tôn kính.

Các Tỳ-kheo thấy việc ấy, bèn bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, vợ chồng Chơn Châu Man, đời trước đã làm được phước đức gì, mà nay khi sinh ra tự nhiên có vòng ngọc trên trán, xuất gia không bao lâu đã chứng đắc quả A-la-hán.

Đức Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Trong hiện kiếp này, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Ca-diếp. Đức Phật cùng các Tỳ-kheo đến vườn Nai để quay bánh xe pháp hóa độ chúng sinh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lúc ấy có vị trưởng giả A-sa-la nghe tin Đức Phật đang giáo hóa chúng sinh tại vườn Nai, ông bèn nghĩ: “Ta sẽ đi khuyến hóa dân chúng trong thành, mở đại hội Vô già”.

Nghĩ xong, trưởng giả liền thưa với vua cho mình cỡi voi trắng lớn đi khắp chợ, khắp mọi nơi chốn, khắp mọi con đường khuyến hóa mọi người đóng góp để mở đại hội Vô già.

Lúc ấy có một phụ nữ nghe lời khuyến hóa, liền đem hạt châu trên đầu để bố thí. Người chồng từ xa trở về, thấy hạt châu trên đầu vợ không còn, nên hỏi: “Nàng đã đem hạt châu cho ai?”

Người vợ đáp: “Hôm nay, trưởng giả A-sa-la đi khắp nơi để khuyến hóa mọi người bố thí, nên tôi đã bố thí hạt châu rồi.” Người chồng nghe nói, rất vui mừng, cũng đem hạt châu ra bố thí.

Nhân đó người vợ phát nguyện: “Con nguyện ở đời vị lai không bị đọa vào đường ác, được sinh lên cõi trời, cõi người, khi sinh ra thường có vòng trân châu.”

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Nhờ bố thí hạt châu lúc bấy giờ nên Tỳ-kheo-ni Chơn Châu Man ngày nay gặp Ta, được xuất gia đắc đạo.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

M